

ΕΤΟΣ 56ον

3 Φεβρουαρίου 2008

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 5 (2853)

Η ΚΡΙΣΗ: ΑΠΟΔΟΣΗ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΩΝ

Μετά την Ανάσταση του Ίησου Χριστού και πριν τή Δεύτερη Ἐλευσή Του ὁ ἐνδιάμεσος χρόνος εἶναι ὁ χρόνος τῆς Ἐκκλησίας. Στό τέλος τῆς ιστορικῆς τῆς πορείας στή γῆ, μέ ὅποιον τρόπο ἀναλήφθηκε, μέ τόν ἴδιο θά ξανάρθει (Πράξ. 1,11) ὡς Κριτής πιά ὁ Ίησους Χριστός. Ἡ Κρίση πού θά ἀκολουθήσει παρουσιάζεται στό σημερινό εὐαγγελικό ἀνάγνωσμα σάν ἀπόδοση λογαριασμών. Εὐλογημένος ὁ χριστιανός πού ἔχει ντυμένη τήν ψυχή του μέ τή στολή τῆς ἐγγήγορης. Δέν θ' ἀκούσει ποτέ τή σκληρή ἐτυμηγορία: «Κι αὐτόν τόν ἀχρηστο δοῦλο, πετάξτε τον ἔξω στό σκοτάδι».

Σκοπός τοῦ χριστιανοῦ εἶναι ὁ Χριστός

Ὁ Χριστός εἶναι ἡ ὁδός καί ὁ χριστιανός ἐκεῖνος πού βαδίζει αὐτή τήν ὁδό. Ὁ Χριστός εἶναι ἡ ἀλήθεια καί ὁ χριστιανός ἐκεῖνος πού βιώνει ἐσωτερικά καί ἀληθεύει ἐξωτερικά μέ λόγια καί ἔργα τήν ἀλήθεια, τόν Χριστό. Ὁ Χριστός εἶναι ἡ ζωή καί ὁ πιστός ἐκεῖνος πού ζεῖ τή ζωή, τόν Χριστό· γιατί ὁ Χριστός εἶναι γιά ἐκεῖνον τό πᾶν! Ναί. Τό πᾶν, ἀφοῦ ὁ μέν Χριστός εἶναι ὁ μέγας ἐνοικος, ὁ δέ πιστός τό σῶμα, πού μέσα του γεννιέται, μεγαλῶνει, θαυματοουργεῖ, σταυρώνεται, ἀνασταίνεται ὁ Ίησους Χριστός! Ἔτσι ἡ ψυχὴ κάθε χριστιανοῦ εἶναι μιά θεοτόκος ψυχὴ, ὑπογραμμίζει ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος. Μισθός τοῦ χριστιανοῦ λοιπόν, σύμφωνα μέ τά δοσμένα ἀπ' τό Θεό καί αὐξημένα ἀπ' τήν ἀγάπη του γιά ἐκεῖνον χαρίσματα (τάλαντα), εἶναι ἡ κληρονομία τῆς αἰώνιας βασιλείας Του (Κολλ. 3,24).

Ἡ αὐξηση τῶν ταλάντων

Ἡ αὐξηση τῶν ταλάντων-χαρισμάτων του χριστιανοῦ ἐξαρτᾶται ἀπό τήν πρόοδο τῆς ἔνωσής του μέ τόν Ίησου Χριστό. Ἔρα, βασική ἐπιδίωξη στή ζωή του πρέπει νά εἶναι ἡ πιστότητα στό βάπτισμά του· ὅπως ἐντάχθηκε ὀργανικά στό σῶμα τοῦ Χριστοῦ μέ μιά πράξη πού συμβολίζει συμμετοχή στό θάνατό

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ματθ. κε' 14-30)

Ἡ παραβολή τῶν τάλαντων

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· Ὡσπερ γὰρ ἄνθρωπος ἀποδημῶν ἐκάλεσε τοὺς ἰδίους δούλους καὶ παρέδωκεν αὐτοῖς τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ, καὶ ᾧ μὲν ἔδωκε πέντε τάλαντα, ᾧ δὲ δύο, ᾧ δὲ ἓν, ἐκάστῳ κατὰ τὴν ἰδίαν δύναμιν, καὶ ἀπεδήμησεν εὐθέως. Πορευθεὶς δὲ ὁ τὰ πέντε τάλαντα λαβὼν εἰργάσατο ἐν αὐτοῖς καὶ ἐποίησεν ἄλλα πέντε τάλαντα. Ὡσαύτως καὶ ὁ τὰ δύο ἐκέρδησε καὶ αὐτὸς ἄλλα δύο. Ὁ δὲ τὸ ἐν λαβὼν ἀπελθὼν ὥρουξεν ἐν τῇ γῇ καὶ ἀπέκρυψε τὸ ἀργύριον τοῦ κυρίου αὐτοῦ. Μετὰ δὲ χρόνον πολὺν ἔρχεται ὁ κύριος τῶν δούλων ἐκείνων καὶ συναίρει μετ' αὐτῶν λόγον. Καὶ προσελθὼν ὁ τὰ πέντε τάλαντα λαβὼν προσήνεγκεν ἄλλα πέντε τάλαντα λέγων· κύριε, πέντε τάλαντά μοι παρέδωκας· ἴδε ἄλλα πέντε τάλαντα ἐκέρδησα ἐπ' αὐτοῖς. Ἔφη αὐτῷ ὁ κύριος αὐτοῦ· εὖ, δοῦλε ἀγαθὲ καὶ πιστέ· ἐπὶ ὀλίγα ἦς πιστός, ἐπὶ πολλῶν σε καταστήσω· εἰσελθε εἰς τὴν χαρὰν τοῦ κυρίου σου. Προσελθὼν δὲ καὶ ὁ τὰ δύο τάλαντα λαβὼν εἶπε· κύριε δύο τάλαντά μοι παρέδωκας· ἴδε ἄλλα δύο τάλαντα ἐκέρδησα ἐπ' αὐτοῖς. Ἔφη αὐτῷ ὁ κύριος αὐτοῦ· εὖ, δοῦλε ἀγαθὲ καὶ πιστέ· ἐπὶ ὀλίγα ἦς πιστός, ἐπὶ πολλῶν σε καταστήσω· εἰσελθε εἰς τὴν χαρὰν τοῦ κυρίου σου. Προσελθὼν δὲ καὶ ὁ τὸ ἐν τάλαντον εἰληφώς εἶπε· κύριε, ἔγνων σε ὅτι σκληρὸς εἶ ἄνθρωπος, θερίζων ὅπου οὐκ ἔσπειρας καὶ συνάγων ὅθεν οὐ διεσκόρπισας· καὶ φοβηθεὶς ἀπελθὼν ἐκρύψα τὸ τάλαντόν σου ἐν τῇ γῇ· ἴδε ἔχεις τὸ σόν. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ κύριος αὐτοῦ εἶπεν αὐτῷ· πονηρὲ δοῦλε καὶ ὀκνηρὲ· ἦδεις ὅτι θερίζω ὅπου οὐκ ἔσπειρα καὶ συνάγω ὅθεν οὐ διεσκόρπισα· ἔδει οὖν σε βαλεῖν τὸ ἀργύριόν μου τοῖς τραπεζῖταις, καὶ ἐλθὼν ἐγὼ ἐκομισάμην ἂν τὸ ἐμὸν σὺν τόκῳ. Ἄρατε οὖν ἅπ' αὐτοῦ τὸ τάλαντον καὶ δότε τῷ ἔχοντι τὰ δέκα τάλαντα. Τῷ γὰρ ἔχοντι παντὶ δοθήσεται καὶ περισσευθήσεται, ἀπὸ δὲ τοῦ μὴ ἔχοντος καὶ ὃ ἔχει ἀρθήσεται ἅπ' αὐτοῦ. Καὶ τὸν ἀχρεῖον δούλον ἐκβάλετε εἰς τὸ σκότος τὸ ἐξώτερον· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων.

Του, ἔτσι θά συμμετάσχει πραγματικά καί στήν ἀνάστασή Του (Ρωμ. 6,5). Καλεῖται ὁ πιστός νά μεγαλῶνει στήν πίστη (Β' Κορ. 10,15) καί στή γνώση τοῦ Θεοῦ, καρποφορώντας σέ πολλὰ καλὰ ἔργα (Κοθ. 1,10). Ἐτσι ἔχει ὑπομονή καί μακροθυμία.

Ἄλλιά καί στήν ἀγάπη καλεῖται νά μεγαλώσει ὁ πιστός· ἡ ἀγάπη του νά συνοδεύεται ἀπό ἀληθινή γνώση καί σωστή κρίση, γιά νά διακρίνει τί εἶναι καλό ἢ κακό γιά κείνον. Μήν πάθει δηλαδή σάν τόν τρίτο δοῦλο τῆς παραβολῆς πού ἐκρύψε τό τάλαντο, δέν ἀξιοποίησε κανένα χάρισμά του ἀπό πνευματική τεμπελιά καί βρέθηκε ἔτσι ἀπροετοίμαστος τή μέρα τῆς Κρίσις (Φιλ. 1,9-10). Ἡ ἀγάπη νά μεγαλῶνει ἀνάμεσα στούς χριστιανοὺς καί πρὸς ὄλους· νά στερεώνει τίς καρδιές τους, γιατί ὁ καρπὸς μιᾶς γνήσιας καρδιάς πού ἀγαπάει εἶναι ἡ ἀγιότητα (Α' Θεσ. 3,12-13).

Ἡ πρόοδος στήν ἀγάπη καί στή γνώση τοῦ Θεοῦ εἶναι κατὰ κύριο λόγο

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν ἐξῆς παραβολήν: «Ὅπως ἓνας ἄνθρωπος, πού θά ἐπήγαινε ταξίδι, ἐκάλεσε τοὺς δούλους του καὶ τοὺς παρέδωκε ὅλα τὰ υπάρχοντά του. Σέ ἓνα ἔδωκε πέντε τάλαντα, σέ ἄλλον δύο, σέ ἄλλον ἓνα, στὸν καθένα κατὰ τὴν ἰκανότητά του, καὶ ἔφυγε ἀμέσως γιὰ ταξίδι. Ἐκεῖνος πού ἐπῆρε τὰ πέντε τάλαντα, τὰ ἐμπορεύθηκε καὶ ἐκέρδισε ἄλλα πέντε. Ἐπίσης ἐκεῖνος πού ἐπῆρε τὰ δύο, ἐκέρδισε ἄλλα δύο. Ἐκεῖνο ὅμως πού ἐπῆρε τὸ ἓνα, ἐπῆγε καὶ ἔσκαψε εἰς τὴν γῆν καὶ ἔκρυψε τὸ χρῆμα τοῦ κυρίου του. Ὑστερα ἀπὸ πολὺν χρόνον ἔρχεται ὁ κύριος τῶν δούλων ἐκείνων καὶ τοὺς ζητεῖ λογαριασμόν. Ἐκεῖνος πού εἶχε πάρει τὰ πέντε τάλαντα, προσῆλθε καὶ ἔφερε ἄλλα πέντε τάλαντα καὶ εἶπε, «Κύριε, μοῦ παρέδωκες πέντε τάλαντα· κύτταξε, ἐκέρδισα ἄλλα πέντε τάλαντα». Ὁ κύριός του τοῦ εἶπε, «Εὖγε δοῦλε καλὴ καὶ πιστὴ. Εἰς ὀλίγα ἐφάνηκες πιστός, εἰς πολλὰ θά σέ ἐγκαταστήσω. Ἔμπα εἰς τὴν χαρὰν τοῦ κυρίου σου». Ἦλθε καὶ ἐκεῖνος πού εἶχε πάρει τὰ δύο τάλαντα, καὶ εἶπε, «Κύριε, δύο τάλαντα μοῦ παρέδωκες· κύτταξε, ἐκέρδισα ἄλλα δύο τάλαντα». Ὁ κύριός του τοῦ εἶπε, «Εὖγε, δοῦλε καλὴ καὶ πιστὴ. Εἰς ὀλίγα ἐφάνηκες πιστός, εἰς πολλὰ θά σέ ἐγκαταστήσω. Ἔμπα εἰς τὴν χαρὰν τοῦ κυρίου σου». Ἦλθε καὶ ἐκεῖνος πού εἶχε πάρει τὸ ἓνα τάλαντον, καὶ εἶπε, «Κύριε, σέ ἤξερα ὅτι εἶσαι ἓνας σκληρὸς ἄνθρωπος, θερίζεις ἐκεῖ, ὅπου δέν ἔσπειρες καὶ μαζεύεις ἐκεῖ, ὅπου δέν ἐσκόρπισες, καὶ ἐπειδὴ ἐφοβήθηκα, ἐπῆγα καὶ ἔκρυψα τὸ τάλαντόν σου εἰς τὴν γῆν, ἰδὲς ἔχεις ὅ,τι εἶναι δικό σου». Ὁ κύριός του τοῦ ἀπεκρίθη, «Πονηρὴ δοῦλε καὶ ὀκνηρὴ, ἤξερες πὼς θερίζω ἐκεῖ, ὅπου δέν ἔσπειρα καὶ μαζεύω ἐκεῖ, ὅπου δέν ἐσκόρπισα. Ἔπρεπε λοιπὸν νὰ βάλῃς τὰ χρήματά μου εἰς τοὺς τραπεζίτας καὶ ἐγώ, ὅταν θά ἐπέστρεφα, θά τὰ ἔπαιρνα πίσω μὲ τόκον. Πάρτε ἀπὸ αὐτὸν τὸ τάλαντον καὶ δώστε το εἰς ἐκεῖνον, πού ἔχει τὰ δέκα τάλαντα, διότι στὸν καθένα πού ἔχει, θά δοθοῦν καὶ ἄλλα καὶ θά περισσέψουν· ἀπὸ ἐκεῖνον ὅμως πού δέν ἔχει, θά τοῦ ἀφαιρεθῆ καὶ αὐτὸ πού ἔχει. Καὶ τὸν ἄθλιον δοῦλον ρίξτε ἔξω εἰς τὸ σκοτάδι, ἐκεῖ θά εἶναι τὸ κλάμα καὶ τὸ τρίξιμο τῶν δοντιῶν».

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλη, Ἀρχιμ. Εὐδ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀληβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

αὔξηση στή χάρη τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, γιατί Ἐκεῖνος εἶναι ἡ πηγή της (β' Πέτρ. 3,18). Ἀπὸ τὸ χριστιανό ἀπαιτεῖται καλὴ διάθεση· ὁ Θεὸς εἶναι πού αὐξάνει κάθε προσπάθεια. Γι' αὐτὸ «σέ καθέναν πού ἔχει θά τοῦ δοθεῖ μὲ τὸ παραπάνω καὶ θά ἔχει περισσευμα· ἐνῶ ἀπ' ὅποιον δέν ἔχει, θά τοῦ πάρουν καὶ τὰ λίγα πού ἔχει»!

Ἡ κρίση

Ἡ σημερινὴ εὐαγγελικὴ περικοπὴ τῶν ταλάντων, παραβολὴ τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν, ὕστερα ἀπ' ὅλα τὰ παραπάνω ὀδηγεῖ τὴ σκέψη μας στὴν κρίση· τότε πού θά λογοδοτήσουν ὅλοι οἱ ἄνθρωποι. Αὐτὴ ἡ κρίση θά εἶναι μᾶλλον μιὰ ἀποκάλυψη τοῦ ἐσωτερικοῦ κόσμου τῆς ψυχῆς τοῦ καθενός μας παρά μιὰ

3 Φεβρουαρίου 2008: ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΣ΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ (ΤΩΝ ΤΑΛΑΝΤΩΝ)
Συμεών του Θεοδόχου καί Ἄννης τῆς προφήτιδος, Ἰωάννου,
Νικολάου καί Σταματίου τῶν ἐκ Σπετσῶν νεομαρτύρων († 1822).
Ἦχος: γ΄ – Ἐωθινόν: Γ΄ – Ἀπόστολος: Β΄ Κορ. ζ΄ 1-10 – Εὐαγγέλιον: Μαθ. κε΄ 14-30.
Ἡ ΕΠΙΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 10 Φεβρουαρίου, ΙΖ΄ Ματθαίου (Τῆς Χαναanaίας).
Ἀπόστολος: Β΄ Τιμ. β΄ 1-10 – Εὐαγγέλιον: Μαθ. ιε΄ 21-28.

σκληρῆ ἀπ' τόν Θεάνθρωπο-Κριτῆ ἀπόφαση. Θά εἶναι μιά αὐτοκρίση τοῦ καθε-
νός μας! Αὐτός πού πιστεύει καί ἀγαπάει δέν κρίνεται, ἀλλῆλα εἶναι μέ τόν Χριστό!
Ἐκεῖνος πού οὔτε πιστεύει, οὔτε ἀγαπάει, ἔχει ἤδη κριθεῖ· ἀρνήθηκε μόνος του
τόν Χριστό, τό ἀληθινό Φῶς. Καί ὁ Χριστός τόν ἀφήνει στήν τύφλωση, στό σκο-
τάδι του. Ἀποτελεῖ προσωπική ἐπιθυμία καί ἐλεύθερη ἐπιλογή τῶν κοίτασμέ-
νων νά μὴν μετανοοῦν, ἔστω καί τήν τελευταία στιγμή, καθῶς πάσχουν ἀπό
ἐσωτερική ἀναληγσία.

Πόσο Φιλάνθρωπος ὁ Κύριός μας! Καί τότε ἀπλῶ θά ἀποκαλύψει ὅ,τι μυστικά
κρύβει ὁ καθένας μέσα του. Νά γιατί ἐκεῖ μᾶς περιμένουν ... ἐκπλήξεις! Ἀμήν.

† Α. Χ.

Ἀπό τίς ἐκδόσεις τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας

Ἡ ΖΥΜΗ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὅμιλιές σέ Εὐαγγελικές περικοπές καί ἑορτές
τοῦ Ἐπισκόπου Φαναρίου κ. Ἀγαθαγγεῖου.

Παρακολουθήστε στό νέο Πρόγραμμα τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ τῆς
Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τήν ἐκπομπή «**Μιά φορά κι ἕναν καιρό**
στήν Ἑλλάδα μας», Ἀληθινές ἱστορίες τῆς πατρίδας μας πού
μοιάζουν μέ παραμῦθι, μέ τήν Παιδαγωγό καί Συγγραφέα
Ἀθηνᾶ Ντάσιου – Γιάννου. Κάθε Σάββατο στίς 12:00.

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: 1) Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς
«Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἱ. Ναό Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προηγεῖται ἡ Ἀκολουθία τοῦ
Ἑσπερινοῦ, στήν ὁποία περιστασιακῶς θά χοροστατεῖ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος καί θά ὁμιλεῖ. 2) Κά-
θε Δευτέρα καί ὥρα 4.30 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου» στόν Ἱ. Προσκυνηματικό
Ναό Ἁγίας Βαρβάρας στόν ὁμώνυμο Δῆμο Ἀττικῆς. Προηγεῖται ἡ Παράκληση τῆς Ἁγίας καί ὁμιλεῖ
ἕνας ἀπό τοῦς Ἐφημερίους τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς
Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἱασιῶ 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Ἐπίσκοπος Φαναρίου
Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διευθυνση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν
διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr

Οἱ «ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ» τῶν φοιτητῶν τοῦ Θεολογικοῦ Οἰκονομικοῦ τοῦ Ἀποστολικῆς
Διακονίας στό Διαδίκτυο: www.apostoliki-diakonia.gr/gr_main/profile/oikotrofeion.htm